

ประโยค ป.ธ. ๕
แปล ไทยเป็นมคร
สอบครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๑

๑. ก็เศรษฐี มีลูกสาวอยู่คนหนึ่ง นางเป็นหญิงรุ่นสาวมีอายุราว ๑๕-๑๖ ปี รูปร่างสะสวย น่ารัก ๆ เศรษฐี ให้หญิงรับใช้ไว้คนหนึ่งนั้นแล เพื่อรักษานาง ให้พำนักอยู่ในห้องอันมีสิริที่พื้นชั้นบนปราสาท ๗ ชั้น ๆ ช่วงนั้น ลูกสาวเศรษฐี ใช้หญิงคนใช้นั้นไปร้านตลาด ๆ ครั้งนั้น ภริยาเศรษฐี เห็นหญิงคนใช้นั้นแล้ว จึงถามว่า เธอจะไปไหน เมื่อนางตอบว่า ข้าแต่แม่เจ้า คิดจะไปด้วยการใช้งานแห่งธิดา(ของแม่เจ้า) จึงกล่าวว่า เธอจงมาทางนี้ก่อน พักการรับใช้ไว้(ก่อน) เธอจงลาดตั้ง ล้างเท้า ทาน้ำมัน ปูที่นอน ให้แก่บุตรของเรา(ก่อน) เธอจักทำการรับใช้ในภายหลัง ๆ นาง ได้กระทำ(จัดการ)ตามนั้น ๆ ครั้งนั้น ลูกสาวเศรษฐี ได้คุกคาม(คุ)หญิงรับใช้นั้นผู้มาช้า ๆ ที่นั้น หญิงคนใช้นั้นจึงเรียนกะนางว่า แม่เจ้า ท่านอย่าเพิ่งโกรธคิดฉันทเลย ลูกชายเศรษฐี นามว่าโฆสกะ มาแล้ว คิดจะทำสิ่งนี้ด้วยสิ่งนี้ด้วยแก่เขาแล้วไปที่ตลาดนั้นแล้ว(กลับ)มาแล้ว ๆ เพียงเพราะได้ยินนามว่า โฆสกะ ลูกชายเศรษฐี เท่านั้น ความรัก เดือนอวยวะมีผิวหนังเป็นต้นตั้งอยู่จรดถึงเยื่อในกระดูก แก่ลูกสาวเศรษฐี ๆ ความจริง ลูกสาวเศรษฐีนั้น เป็นภริยาของนายโฆสกะนั้น ในเวลาที่เขา(เกิด)เป็นนายโกศุหลิก ได้ถวายข้าวสุกทะนานหนึ่ง แก่พระปัจเจกพุทธเจ้า ๆ ด้วยอาณูภาพแห่งผลท่านนั้น นางจึงมาเกิดในตระกูลเศรษฐีนี้ ๆ ความรักในปางก่อน ได้ท่วมท้นยึดโยงลูกสาวเศรษฐีนั้นไว้ ด้วยประการฉะนี้ ๆ เพราะเหตุนี้ พระผู้มีพระภาคเจ้า จึงตรัสว่า ความรักนั้น (เมื่อเกิด) ย่อมเกิดด้วยเหตุ ๒ ประการ อย่างนี้คือ ด้วยการอยู่ร่วมกันในกาลก่อน ๑ ด้วยการเกื้อกูลกันในภพปัจจุบัน ๑ เหมือนดอกอุบล (อาศัยเปลือกตมและน้ำ) เกิดในน้ำ ฉะนั้น ดังนี้ ๆ

๒. ครั้งนั้น นางจึงถามสาวใช้นั้นว่า เขาอยู่ที่ไหนละ แม่ ๆ สาวใช้ตอบว่า เขานอนหลับอยู่บนที่นอนเจ้าค่ะ แม่เจ้า ๆ ธิดาเศรษฐี. ก็ในมือของเขามีอะไรอยู่หรือ ๆ สาวใช้. มีหนังสือ(ฉบับหนึ่ง) อยู่ที่ชายผ้าเจ้าค่ะ แม่เจ้า ๆ นางครุ่นคิดว่า หนังสืออะไรหนอแล นั้น เมื่อนายโหมสกะนั้นกำลังหลับอยู่ เมื่อมารดาบิดา ไม่ได้มองเพราะมัวสนใจเรื่องอื่น จึงลงไปยังสำนัก(ที่พักของนายโหมสกะ)แล้ว แก่หนังสือนั้นออก ถือเอาเข้าไปยังห้องของตน ปิดประตู เปิดหน้าต่าง อ่านหนังสือ เพราะนางฉลาดในอักษรสมัยแล้ว คิดว่า ตายจริง คนเขลา ผูกหนังสือมาตัวตายที่ชายผ้าแล้วเที่ยวไป ถ้าหนังสือฉบับนี้ เป็นสิ่งที่เราพึงมองไม่เห็นไซ้ชีวิตของเขาจะหาไม่ จึงฉีกหนังสือฉบับนั้นเสีย เขียนหนังสืออีกฉบับหนึ่ง ตามถ้อยคำของเศรษฐีว่า ลูกชายของเราคนนี้ ชื่อว่าโหมสกะ นายเสมียน จงให้นำเครื่องบรรณาการมาจากบ้าน ๑๐๐ บ้าน ทำมงคล(จัดพิธีแต่งงาน)กับลูกสาวเศรษฐีในชนบทนี้ ให้สร้างเรือน(หอ) ๒ ชั้น ในท่ามกลางบ้านเป็นที่อยู่ของตน จัดการอารักขาอย่างแข็งขัน ด้วยกำแพงบ้อมรอบ และด้วยพนักงานรักษาความปลอดภัย และจงส่งข่าว(แจ้ง) เราด้วยว่า การนี้และการนี้ ข้าพเจ้าจัดการ(เรียบร้อย)แล้ว เมื่อทุกอย่างท่านทำ(เรียบร้อย)แล้วอย่างนี้ ฉันจักรู้สิ่งที่ควรทำแก่คุณในภายหลังก็แล(นาง) ครั้นเขียนเสร็จแล้ว จึงพับแล้วลงไป ผูกไว้ที่ชายผ้าของนายโหมสกะนั้นตามเดิม ๆ

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๕

แปล ไทยเป็นมคร

๑. เสฏฺฐิโน ปเนกา ธีตา อตุถิ ปณฺณรสโสฬสวสุทฺทเทสิกา
 อภิรุปา ปาสาทิกาฯ ตํ รกฺขิตุํ เอกเมว เปสนนการิกํ ทาสี ทตฺวา
 สตฺตคฺคฺมิภิสฺส ปาสาทิสฺส อฺปริตฺเต สิริกพฺเพ วสาเปสิฯ เสฏฺฐิธีตา ตสฺมี
 ขณฺเ ตํ ทาสี อนุตราปณฺํ เปเสสิฯ อถ นํ เสฏฺฐิชายา ทิสฺวา กุหิ
 กจฺนสึติ ปุจฺจิตฺวา อยฺเย ธีตาย เปสนเนนาติ วุตฺเต อิตฺ ตาว เอหิ ติจฺจตุ
 เปสนนํ ปุตฺตสฺส เม ปิจกํ อตฺถริตฺวา ปาเท โชริตฺวา เตลํ มกฺขิตฺวา สยนํ
 อตฺถริตฺวา เทหิ ปจฺจมา เปสนนํ กริสฺสสึติ อาหฯ สา ตถา อกาสิฯ อถ
 นํ จิเรนาคตํ เสฏฺฐิธีตา สนฺตขฺเชสิฯ อถ นํ สา อาห อยฺเย มา เม
 กุขฺมิ เสฏฺฐิปุตฺโต โฆสโก อากโต ตสฺส อิทฺถจิทฺถจ กตฺวา ตตฺถ
 คนฺตฺวา อากตามฺหิติฯ เสฏฺฐิธีตาย เสฏฺฐิปุตฺโต โฆสโกติ นามํ สุตฺตฺวา
 เปมํ ฉวอิทํนิ ฉินฺทิตฺวา อญฺจิมิลฺลํ อาหจจ จิตํฯ โกตฺตุหฺลิกกาลสฺมี
 หิ สา ตสฺส ปชาปตี หุตฺวา นาพิโกทนํ ปจฺเจกพฺทฺทสฺส อทาสีฯ ตสฺสา
 นุภาเวนาคนฺตฺวา อิมสฺมี เสฏฺฐิจฺจุเล นิพฺพตฺตาฯ อิติ นํ โส ปุพฺพสิเนโห
 อวตฺถริตฺวา คณฺหิฯ เตนาห ภควา

ปุพฺพเพว สนนฺนิวาเสน	ปจฺจุปฺปนฺนหิเตน วา
เอวนตํ ชายเต เปมํ	อุปฺปลัว ยโถทเกติฯ

๒. อถ นํ ปุจฺจิ กุหิ โส อมฺมาติฯ อยฺเย สยเน นิปนฺโน
 นิทฺทายตีติฯ อตุถิ ปนฺสฺส หตฺถเถ กิลฺลจิตฺติฯ ทุสฺสสนฺเต ปณฺณํ อตุถิ
 อมฺมาติฯ สา ก็ ปณฺณํ นุ โข เอตฺนฺติ ตสฺมี นิทฺทายนฺเต มาตาปิตฺูนํ
 อณฺวาวีหิตตฺย อปฺสฺสนฺตานํ โอตฺริตฺวา สนฺติกํ คนฺตฺวา ตํ ปณฺณํ โมเจตฺวา
 อาทาย อตฺตโน คพฺภํ ปวิสิตฺวา ทวารํ ปิชาย วาตปानํ วิริตฺวา อกฺขรสมฺเย

กุสลตาย ปณฺณํ วาเจตฺวา อโห พาลี อตฺตโน มรณปณฺณํ ทุสฺสนฺเต
 พนฺธิตฺวา วิจรติ สเจ มยา น ทิฏฺฐํ อสฺส นตฺถิ ตสฺส ชีวิตนฺติ ตํ
 ปณฺณํ ผาเลตฺวา เสฏฺฐิสฺส วจเนน อปรํ ปณฺณํ ลิขิ อโย มม ปุตฺโต
 โฆสโก นาม กามสฺสโต ปณฺณาการํ อหฺราเปตฺวา อิมสฺส ชนปฺทเสฏฺฐิโน
 ธีตรา สหฺริ มจฺจลํ กตฺวา อตฺตโน วสนคามสฺส มชฺเฌ ทฺวิภูมิกํ เคหํ
 การถฺวา ปาการปริกฺเขเปน เจว ปุริสคฺคตฺติยา จ สฺสูวิหารกฺขํ กโรตฺถ
 มยฺหฺลจ อิทฺถจิทฺถจ มยา กตฺนฺติ สาสนํ เปเสตฺถ เอวํ กเต อหํ
 มาตฺลสฺส กตฺตพฺพยฺตฺตํ ปจฺจนา ชานิสฺสามีติ ลิขิตฺวา จ ปน สํหฺริตฺวา
 โอตฺริตฺวา ทุสฺสนฺเตเยวสฺส พนฺธิ ฯ
